

STATENS BRANDINSPEKTION

Meddelanden

1960:5

Elektriska förbränningsapparater för avfall.

I marknaden förekommer elektriska förbränningsapparater med elektrisk tändanordning avsedda att efter anslutning till rökkanal användas för förbränning av avfall. Apparaterna - som med avseende på sin yttre utformning närmast påminner om kylskåp eller diskmaskiner - har på senare tid fått förhållandevis stor användning vid sjukhus och liknande inrättningar. De används här för förbränning av begagnade förbandsartiklar och liknande men också av papper, vissna blommor och dyligt.

Apparatens förbränningsrum (-ugn), som är tillgängligt för påfyllning av avfall genom en lucka på ovansidan, är runt om värmeisolerat och omgivet av ett skyddshölje av plåt. I vissa konstruktioner finns i förbränningsrummets nedre del en rost (skakrost) medelst vilken askan kan stjälpas ned i en asklåda. Underdelen i en annan förekommande konstruktion utgörs av en tät, urholkad platta av eldfast material, vilken vid rengöring kan utdragas tillsammans med undervarande asklåda. Sistnämnda apparattyp är försedd med ett snedställt glest rostgaller ovanför den nämnda plattan. Som regel är det elektriska värmeelementet (tändanordningen) placerat ovanför rosten och anslutet till en tidsregulator, som automatiskt inkopplar elementet under ett visst antal bestämda förbränningsperioder pr dygn.

Förbränningsapparaten är avsedd att installeras i kök, grovkök, pannrum m fl utrymmen, vilka har tillgång till rökkanal och har tillfredsställande frisklufttillförsel. De med apparaterna

Skannat av Utkiken

följande bruksanvisningarna innehåller rekommendationer med avseende på fritt avstånd till brännbar byggnadsdel, rökkanalanslutning m m. Bland annat hänvisas här till byggnadsstyrelsens anvisningar till byggnadsstadgan samt till Svenska brandskyddsföreningens principritningar.

Det har visat sig att sotbildningen i rökkanalen från de ifrågavarande förbränningsapparaterna i många fall är kraftig. Detta sammanhänger bl a med att avfallets fuktighetshalt ofta är hög. Risken för att soteld skall inträffa ökas därigenom att vid vissa tillfällen innehållet i förbränningsrummet nästan helt kan utgöras av torrt papper vid vars förbränning antändning av sotet lätt kan ske. Enligt uppgift händer det också att man söker forcera förbränningen i apparaten och därmed öka dess kapacitet genom att med en tändsticka genom påfyllningsluckan antända innehållet.

För kort tid sedan inträffade en svår brand i en sjukhusanläggning i södra Sverige. Allt tyder på att orsaken till branden var soteld i en otillräckligt isolerad rökkanal från en förbränningsapparat av här aktuellt slag. Med anledning av det inträffade har de av statens brandinspektion kända firmor, som levererat förbränningsapparater av här aktuellt slag förbundet sig att tillställa brandinspektionen förteckningar över de inrättningar till vilka apparater levererats. Dessa förteckningar kommer att genom brandinspektionens försorg utsändas till vederbörande brandmyndighet.

Med hänsyn till de risker, som uppenbarligen kan vara förbundna med förbränningsapparater av detta slag, därest de är anslutna till rökkanaler, som icke uppfyller de fordringar på konstruktion och rensbarhet som anges i BAES 1960, 35:3, får brandinspektionen i samråd med Kungl byggnadsstyrelsen, Svenska brandskyddsföreningen och Sveriges skorstensfejaremästares riksförbund rekommendera brandchefer, brandsynenämnder och skorstensfejare att låta undersöka de installationer av här aktuellt slag, som kan finnas inom vederbörandes besiktningsområde resp distrikt samt tillse att sådana åtgärder blir vidtagna att installationerna helt överensstämmer med gällande normer för eld-

städer för fast bränsle samt för rökkanaler till sådana eldstäder. Sistnämnda krav innebär bl.a. att rökkanalen normalt skall vara utförd av väl bränt fulltegel med en volymvikt större än 1.4 kg/dm^3 samt med en vägg tjocklek som beror bl.a. av rökkanalens sidlängd, dock minst 12 cm (se BABS 1960, 35:332).

Enligt 54 § BS erfordras byggnadslov för sådan till nybyggnad ej hänförlig ändring av byggnad som berör konstruktionen av eldstäder och rökkanaler. Denna bestämmelse är tillämplig då fråga uppkommer om installation av förbränningsapparater av här avsett slag.

Till slut vill brandinspektionen understryka angelägenhet av att här rekommenderade åtgärder genomförs så snabbt som möjligt med hänsyn till arten av de inrättningar - sjukhus etc - där de huvudsakligen förekommer.

Ingeger Strandvall
Ingeger Strandvall
Riksbrandinspektör

Jan Billvik
Jan Billvik

Stockholm den 1 september 1960.

Statens Brandinspektion, Regeringsgatan 50, telefon 23 23 30.

Postadress: Box 7097, Stockholm 7.

Summary in English.

THE NATIONAL INSPECTORATE OF FIRE SERVICES.

Informative Recommendations 1960:5

Electric Incinerators for Refuse.

Such incinerators, electrically and automatically actuated and connected to existing flues, have of late come into fairly extensive use, e.g. in hospitals. When at certain times in the

Skannat av Utkiken

day there is a surfeit of refuse with a high moisture content, this is apt to add considerably to the soot layer in the flue, which may easily get ignited by the increased temperature when the apparatus get charged with dry fuel. A recent large fire in an hospital can be traced to such a cause. Lists of incinerators delivered will be forwarded to the Fire Chiefs, which are herewith requested to ensure that such installations are efficiently safeguarded in conformity with the Building Regulations Act as regards the flues etc.

